

**НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ БІОРЕСУРСІВ І
ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ УКРАЇНИ**

Кафедра міжнародних відносин і суспільних наук

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

Декан факультету

конструювання та дизайну

Зіновій РУЖИЛО

2024 р

«СХВАЛЕНО»

на засіданні кафедри міжнародних
відносин і суспільних наук

Протокол № 9 від 17 квітня 2024 р

завідувач кафедри

Вікторія ХВІСТ

«РОЗГЛЯНУТО»

Гарант ОП «Будівництво та цивільна інженерія»

Євген ДМИТРЕНКО

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Історія української державності

Галузь знань 19 «Архітектура та будівництво»

Спеціальність 192 – «Будівництво та цивільна інженерія»

Освітня програма «Будівництво та цивільна інженерія»

Факультет конструювання та дизайну

Розробник: доцент кафедри міжнародних відносин і суспільних наук,
кандидат історичних наук, Людмила Радченко

Київ – 2024

Опис навчальної дисципліни

Історія української державності

Галузь знань, спеціальність, освітня програма, освітній ступінь		
Освітній ступінь	бакалавр	
Спеціальність	192 – «Будівництво та цивільна інженерія»	
Освітня програма	«Будівництво та цивільна інженерія»	
Характеристика навчальної дисципліни		
Вид	Обов'язкова	
Загальна кількість годин	120	
Кількість кредитів ECTS	4	
Кількість змістових модулів	2	
Курсовий проект (робота) <small>(якщо є в робочому навчальному плані)</small>	_____	
Форма контролю	Екзамен	
Показники навчальної дисципліни для денної та заочної форм навчання		
	денна форма навчання	заочна форма навчання
Рік підготовки	1	1
Семестр	1	4
Лекційні заняття	30 год.	
Практичні заняття	-	8
Семінарські заняття	30 год.	
Самостійна робота	60 год.	78
Індивідуальні завдання	-	
Кількість тижневих аудиторних годин для денної форми навчання	4 год.	

1. Мета, завдання, компетентності та програмні результати навчальної дисципліни

Метою вивчення історії української державності у вищій школі є:

- розвиток національної самосвідомості майбутніх фахівців;
- виховання патріотичних і морально-етичних переконань фахівця, причетності до тисячолітньої історії українського народу;
- набуття фахівцями навичок роботи з історичними джерелами та літературою, наукового аналізу, спрямованих на забезпечення самостійного осмислення закономірностей історичного розвитку;
- вироблення умінь застосовувати набуті знання з історії у повсякденній діяльності, для орієнтації в суспільно-політичному житті, оцінки суспільних явищ і подій.

Курс Історії української державності виходить з необхідності розв'язання таких **завдань**:

- використання новітніх здобутків історичної науки у викладанні вітчизняної історії;
- підвищення наукового і виховного рівня викладання;
- забезпечення реалізації в навчальному процесі принципів історизму і об'єктивності в оцінці фактів, явищ, подій;
- гуманістичної спрямованості історичної освіти, орієнтованості її на пріоритет загальнолюдських цінностей;
- досягнення наступності в історичній освіті на етапі вищої школи у порівнянні з загальноосвітньою школою.

Набуття компетентностей:

- загальні компетентності:

ЗК02 – Знання та розуміння предметної області та професійної діяльності.

ЗК06 – Здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел.

ЗК07 – Навички міжособистісної взаємодії.

ЗК08 – Здатність спілкуватися з представниками інших професійних груп різного рівня (з експертами з інших галузей знань/видів економічної діяльності).

ЗК09 – Здатність реалізувати свої права і обов'язки як члена суспільства; усвідомлення цінності громадянського (вільного демократичного) суспільства та необхідності його сталого розвитку, верховенства права, прав і свобод людини і громадянина в Україні.

ЗК10 – Здатність зберігати та примножувати моральні, культурні, наукові цінності і досягнення суспільства на основі розуміння історії та закономірностей розвитку предметної області, її місця у загальній системі знань про природу і суспільство та у розвитку суспільства, техніки і технологій, використовувати різні види та форми рухової активності для активного відпочинку та ведення здорового способу життя.

- спеціальні (фахові, предметні) компетентності:

СК09 – Здатність здійснювати організацію та керівництво професійним розвитком осіб та груп у сфері архітектури та будівництва.

Програмні результати навчання:

ПРН13 – Здійснювати організацію та керівництво професійним розвитком осіб та груп у сфері архітектури та будівництва.

**2. Програма та структура навчальної дисципліни
для повного терміну денної форми навчання**

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин												
	денна форма							Заочна форма					
	тижні	усього	у тому числі					усього	у тому числі				
			л	п	лаб	інд	с.р.		л	п	лаб	інд	с.р.
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
Змістовий модуль 1. Українська державність: витоки, форми, тенденції													
Тема 1. Історичні витоки формування українського народу	1		4		-	-	6	5	1				6
Тема 2. Становлення української державності в епоху середньовіччя	2			5	-	-	4	5		1			6
Тема 3. Козацький період українського державотворення	3		3		-	-	6	10		1			6
Тема 4. Українська національна революція (сер. XVII ст.). Козацько-гетьманська держава	4			5	-	-	4	10	1				6
Тема 5. Відродження ідеї українського національного самовизначення (кін. XVIII-XIX ст.)	5		3		-	-	6	10		1			6
Тема 6. Нові тенденції в соціально-політичному житті України на початку XX ст.	6			5	-	-	4	10		1			4
Разом за змістовим модулем 1		55	10	15		-	30	50	2	4			34
Змістовий модуль 2. На шляху до відродження державності (XX - поч. XXI ст.)													
Тема 1. На шляху до відродження державності. Українська національно-демократична	7		4	2	-	-	4	5	1				5

революція (1917-1920 рр.)													
Тема 2. Радянська форма державності в Україні в умовах тоталітаризму (1921-1939 рр.)	8		4	2	-	-	4	10		1			5
Тема 3. Україна в роки Другої світової війни	9		2	2	-	-	4	10	1				5
Тема 4. УРСР: повоєнні часи, «відлига» та період «застою» 40-80-х рр. ХХ ст.	10		4	2	-	-	4	5		1			5
Тема 5. Історичні особливості пошуку оптимальних моделей будівництва незалежності України (з 1991 р.)	11		4	2	-	-	4	10					5
Тема 6. Аграрно-промисловий комплекс України	12			1	-	-	2	10		1			5
Тема 7. Україна в сучасному світі	13		2	2	-	-	4	10					5
Тема 8. Перспективи України в ХХІ ст. в історичній ретроспективі	14			2	-	-	4	10		1			9
Разом за змістовим модулем 2	65		20	15	-	-	30	70	2	4			44
Усього годин	120		30	30			60	120	4	8			78

3. Теми семінарських занять

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1	Державотворчі традиції на території України в стародавню добу: гіпотези та докази. Державотворчі традиції Княжої доби	4
2	Українські землі у складі іноземних держав XIV – I пол. XVII ст. Українська державність в II половині XVII ст.	4
3	Функціонування державних механізмів на українських землях у XVIII ст. Суспільно-політичний рух в Україні у XIX ст. Національно-демократичні сили в боротьбі за українську державність (поч. XX ст.)	4
4	На шляху до відродження державності. Українська національно-демократична революція (1917-1920 рр.)	4
5	Проблеми української державності в роки Другої світової війни. Суспільнополітичні трансформації в Україні (1945–1991 рр.)	4
6	Теорія та практика державного будівництва в умовах незалежності України. Українська держава на сучасному етапі	6
7	Розвиток аграрного сектору України в історичній ретроспективі	4
Всього		30

4. Теми для самостійної роботи

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1	Історичні витоки формування українського народу	6
2	Становлення української державності в епоху середньовіччя	4
3	Козацький період українського державотворення	6
4	Українська національна революція (сер. XVII ст.). Козацько-гетьманська держава	4
5	Відродження ідеї українського національного самовизначення (кін. XVIII-XIX ст.)	6
6	Нові тенденції в соціально-політичному житті України на початку XX ст.	4
7	На шляху до відродження державності. Українська національно-демократична революція (1917-1920 рр.)	4
8	Радянська форма державності в Україні в умовах тоталітаризму (1921-1939 рр.)	4
9	Україна в роки Другої світової війни	4
10	УРСР: повоєнні часи, «відлига» та період «застою» 40-80-х рр. XX ст.	4
11	Історичні особливості пошуку оптимальних моделей будівництва незалежності України (з 1991 р.)	4
12	Аграрно-промисловий комплекс України	2
13	Україна в сучасному світі	4
14	Перспективи України в XXI ст. в історичній ретроспективі	4
Всього		60

5. Засоби діагностики результатів навчання:

- екзамен;
- модульні тестові завдання;
- реферати;
- самостійні творчі роботи.

6. Методи навчання

У навчальному процесі використовувалися різноманітні форми та методи роботи:

- читання лекцій;
- проведення семінарських занять;
- письмовий контроль у формі тестування та розгорнутих відповідей;
- організація самостійної роботи студентів під керівництвом викладача;
- керівництво та контроль за виконанням творчих індивідуальних завдань.

7. Методи оцінювання

Оцінювання якості знань студентів, в умовах організації навчального процесу за кредитно-модульною системою здійснюється шляхом поточного, модульного (проміжного), підсумкового (семестрового) контролю.

Поточний контроль

Поточний контроль проводиться викладачами у ході аудиторних занять. Основне завдання поточного контролю – перевірка рівня підготовки студентів за визначеною темою. Основна мета поточного контролю – забезпечення зворотного зв'язку між викладачами та студентами, управління навчальною мотивацією студентів. Інформація, одержана при поточному контролі, використовується як викладачем – для коригування методів і засобів навчання, – так і студентами – для планування самостійної роботи. Особливим видом поточного контролю є підсумковий контроль за змістовими модулями.

Форми участі студентів у навчальному процесі, які підлягають поточному контролю:

- Виступ з основного питання.
- Усна наукова доповідь.
- Доповнення, запитання до виступаючого, рецензія на виступ.
- Участь у дискусіях, інтерактивних формах організації заняття.
- Аналіз джерельної і монографічної літератури.
- Письмові завдання (тестові, контрольні, творчі роботи тощо).
- Реферат, есе (письмові роботи, оформлені відповідно до вимог).

Результати поточного контролю (поточна успішність) є основною інформацією для визначення підсумкової оцінки з дисципліни при рубіжному модульному контролі.

Результати поточного контролю заносяться до журналу обліку роботи академічної групи. Позитивна оцінка поточної успішності студента за відсутності пропущених і невідпрацьованих семінарських занять, позитивні оцінки за модульні роботи є підставою допуску до підсумкової форми контролю – іспиту.

Модульний контроль (МК) проводиться відповідно до графіка навчального процесу. Оцінка модульного контролю виставляється з урахуванням результатів проведеного контрольного заходу даного МК. Контрольні заходи модульного контролю проводяться під час семінарських занять в академічній групі відповідно до розкладу занять.

Контрольні заходи модульного контролю проводяться у комбінованій формі: у вигляді тестування та письмових контрольних робіт. В окремих випадках можна застосовувати й інші форми модульного контролю: письмові завдання, усні колоквіуми та ін. Вид контрольного заходу та методика урахування складових модульного контролю при визначенні оцінки за МК розробляється викладачам і затверджується кафедрою.

До контрольного заходу відповідного модульного контролю студент допускається незалежно від результатів поточного контролю. На консультаціях студент може відпрацювати пропущені семінарські заняття, захистити індивідуальні завдання, а також ліквідувати заборгованості з інших видів навчальної роботи.

У разі відсутності студента на контрольному заході модульного йому надається право на повторне складання в індивідуальному порядку.

Підсумковий (семестровий) контроль. Позитивна оцінка поточної успішності (сумарного результату поточної і модульної оцінки за семестр) за

умови відсутності пропущених або невідпрацьованих семінарських занять є підставою допуску до підсумкової форми контролю.

З дисципліни передбачена така форма звітності, як екзамен, що проводиться в терміни, встановлені графіком навчального процесу та в обсязі навчального матеріалу, визначеного робочою програмою дисципліни згідно з «Положенням про екзамени та заліки в Національному університеті біоресурсів і природокористування України».

У НУБіП України використовується рейтингова форма контролю після закінчення логічно завершеної частини лекційних та практичних занять (модуля) з певної дисципліни. Її результати враховуються під час виставлення підсумкової оцінки. Рейтингове оцінювання знань студентів не скасовує традиційну систему оцінювання, а існує поряд із нею. Воно робить систему оцінювання більш гнучкою, об'єктивною і сприяє систематичній та активній самостійній роботі студентів протягом усього періоду навчання, забезпечує здорову конкуренцію між студентами у навчанні, сприяє виявленню і розвитку творчих здібностей студентів.

Форма проведення семестрового контролю є комбінованою (частково усна – при проведенні співбесіди, частково письмова – при відповідях на теоретичні питання та тестуванні тощо), зміст і структура екзаменаційних білетів (контрольних завдань), критерії оцінювання визначаються рішенням кафедри та зазначаються у робочій програмі навчальної дисципліни й доводяться до відома студентів на першому занятті.

Екзамен є обов'язковою підсумковою формою контролю, яка дає змогу оцінити системне, а не фрагментарне засвоєння навчального матеріалу і не може бути зведена до рівня поточних форм контролю. Оцінка за екзамен «автоматично» не виставляється.

Оцінка «відмінно» виставляється студенту, який систематично працював протягом семестру, показав під час іспиту різнобічні і глибокі знання програмного матеріалу, вмів вільно виконувати завдання, передбачені програмою, засвоїв основну та знайомий з додатковою літературою, усвідомив взаємозв'язок окремих розділів дисципліни, їхнє значення для майбутньої професії, виявив творчі здібності у розумінні та використанні навчально-програмного матеріалу, виявив здатність до самостійного оновлення і поповнення знань.

Оцінка «добре» виставляється студенту, який виявив повне знання навчально-програмного матеріалу, успішно виконує передбачені програмою завдання, засвоїв основну літературу, що рекомендована програмою, показав стійкий характер знань з дисципліни і здатний до їх самостійного оновлення і поповнення у ході подальшого навчання.

Оцінка «задовільно» виставляється студенту, який виявив знання основного навчально-програмного матеріалу в обсязі, необхідному для подальшого навчання, справляється з виконанням завдань, передбачених програмою, допустив окремі похибки у відповідях на іспиті і при виконанні іспитових завдань, але володіє необхідними знаннями для їх подолання під керівництвом викладача.

Оцінка «незадовільно» виставляється студенту, який не виявив достатніх знань основного навчально-програмного матеріалу, допустив принципові

помилки у виконанні передбачених програмою завдань, не може без допомоги викладача використати знання при подальшому навчанні, не спромігся оволодіти навичками самостійної роботи.

8. Розподіл балів, які отримують студенти

Оцінювання знань студента відбувається за 100-бальною шкалою і переводиться в національні оцінки згідно з табл. 1 «Положення про екзамен та заліки у НУБіП України» (наказ про введення в дію від 29.12.2023 р. № 1400)

Рейтинг студента, бали	Оцінка національна за результати складання	
	екзаменів	заліків
90-100	Відмінно	Зараховано
74-89	Добре	
60-73	Задовільно	
0-59	Незадовільно	Не зараховано

Для визначення рейтингу студента (слухача) із засвоєння дисципліни **R_{дис}** (до 100 балів) одержаний рейтинг з атестації (до 30 балів) додається до рейтингу студента (слухача) з навчальної роботи **R_{нр}** (до 70 балів): **R_{дис} = R_{нр} + R_{ат}**

9. Навчально-методичне забезпечення

Методичне забезпечення дисципліни «Історія української державності» включає:

- конспект лекцій на паперовому та електронному носіях;
- навчально-методичний посібник для організації самостійної роботи;
- електронний курс дисципліни на платформі Elearn

<https://elearn.nubip.edu.ua/course/view.php?id=4358>;

- матеріали для демонстрування за допомогою технічних засобів навчання (відеофільми та відеофрагменти).

10. Рекомендовані джерела інформації

1. Борисова О., Климов А. Історія української державності Підручник у 2-х томах. Т.1. – К.: Кондор, 2018. – 344 с.

2. Бевз Т. Українська державність: ідеологія, політика, практика / Інститут політичних і етнонаціональних досліджень НАН України. – К.: ІПіЕНД, 2022. – 247 с.

3. Греченко В. А., Гавриленко О. А., Столбуненко М. М. та ін. Історія державності України. – Х.: ТОВ «Одісей», 2018. – 608 с.

4. Дещинський Л. Є. та ін. Історія України та її державності. – Львів: «Львівська політехніка», 2019. – 474 с.
5. Історія української державності. – Умань: Сочінський, 2019. – 288 с.
6. Історія держави і права України / В. Д. Гончаренко, В. М. Єрмолаєв, В. О. Рум'янцев та ін. ; за ред. В. Д. Гончаренка. – Харків : Право, 2019. – 552 с.
7. Захарченко П.П. Історія держави і права України. – К.: Фенікс, 2018. – 496 с.
8. Зінкевич Р., Ратушна О., Нагірняк А. Історія державності та культури України. – Харків, 2023. – 201 с.
9. Радченко Л.С. Їсторыя україни з найдавніших часів до ХХ ст. Ч.І. – Боярка, 2015. – 240 с.
10. Климов А., Борисова О. Історія української державності. – К.: Кондор, 2018. – 344 с.
11. Ухач В.З. Історія держави і права України: Навчальний посібник (конспекти лекцій). – Тернопіль: Вектор, 2021. – 378 с.
12. Українська державність / упоряд. Ж. П. Копитко, Н. В. Козенюк; ред.: О. М. Трубайчук. – Київ, 2022. – 150 с.